

Naar Harderwijk met de cultuurcommissie.

Na een kwartier lopen door Harderwijk komen we aan bij restaurant De Bank en konden we aan de koffie.

De gidsen waren ook op tijd en zij namen ieder een deel van het gezelschap voor hun rekening. We waren met 19 enthousiaste mensen. De zon scheen en we hadden er zin in!

Edwin de gids nam ons mee naar de hele oude stadsmuur met nog een poort erin, de Smeepoort. Deze, zo vertelde Edwin, stamt uit de 16^e eeuw en achter de poort was nog een wachtersgang waar soldaten liepen om te kijken wie er naar binnen kwam. Er waren vroeger twee poorten, een binnenpoort die toegang gaf tot de stad en een buitenpoort waardoor er extra controle was op wie er binnenkwam. Helaas is er tijdens de Franse bezetting onder Napoleon heel wat vernield.

Verder liepen we naar een driehoekig plein en hier zo vertelde Edwin staat nog steeds de stadsboerderij, tenminste het gebouw staat er nog. Bij die stadsboerderij liepen natuurlijk allerlei dieren gewoon buiten en de straat was nog niet geplaveid met stenen. De varkens, zo hoorden wij, vraten alle afval op dus dat scheelde ietsje maar ja, wat de beesten lieten vallen?

Trouwens de mensen konden er ook wat van, riolering en zo was er niet. Dus het zal aardig geroken hebben!!

Maar nadat er een verschrikkelijke stadsbrand was uitgebroken mochten de dieren er niet meer lopen, behalve een paar varkens want die vraten het afval op en deze varkens waren van de vroedschap en

13

werden nadat ze geslacht waren verdeeld onder arme mensen.

De stadsboerderij is daarna een logement geworden en dit logement heeft de huizen aan beide zijden ingelijfd.

Edwin vertelde dat Harderwijk een Hanzestad was en een universiteit had. Dus in die tijd werkelijk belangrijk! Ook lag er een garnizoen waar mannen uit heel Europa naar toe trokken, nou, zo vertelde Edwin, het was een rommelige boel want de officieren konden zeggen wat ze wilden, alleen de mannen verstonden er natuurlijk niets van.

Ze spraken de taal gewoonweg niet. En met zo'n garnizoen zijn er natuurlijk dames die aan die mannen verdienen. Tja zo gaat dat.

Verder ging het naar een prachtige kerk, die natuurlijk Katholiek was zoals toen alles, ernaast was een klooster. Nu niet meer in gebruik als klooster en de kerk is protestant geworden.

Op de muur van dat voormalig klooster staat een prachtige schildering.

Nu van een non en een tafel ernaast met een soort paardje.

Dat paardje werd als gewicht gebruikt om bij het afwegen de mensen de goede hoeveelheid te geven. Dat paardje is gevonden in de grond bij werkzaamheden.

Ook staat er op het schilderij een zakje met pepernoten.

Dat komt omdat in Harderwijk de beste en lekkerste pepernotenfabriek staat en die heeft de muurschildering gesponsord en wie betaalt, bepaalt.

Verder gaan we naar het stadhuis, in 1720 is de voorgevel aangepast.

Het bestond uit een raadhuis, een rechthuis en een wijnhuis.
In het wijnhuis ontvingen ze belasting van de bierbrouwerijen.
We mochten naar binnen de trouwzaal in. Nou die is prachtig, de muren
met goudleer bekleed en prachtige schilderijen aan de muur en ook het
plafond is prachtig beschilderd.
Nu gaan we naar het Museum waar de stadswandeling eindigt.
Het was echt prachtig en we zijn een stuk wijzer geworden.
Martina Rappange